

הרצאה 140

קונפליקט, בין הנאה מונחה באופן שלילי לבין הנאה המונחה באופן חיובי, כמקור

הכאב

ברכות לידידי היקרים. ברכות, שוב, לכל אחד מכם עבור כל צעד, עבור כל מאמץ שלקחתם על עצמכם בדרככם לשחרור. בהרצאה זו אחבר הרבה מהדברים אודותם שוחחנו לאחרונה. בקלות תראו את הקשרים. אבל תחילה, כהקדמה, בואו נעיף מבט במשמעות של כאב והגורם האמיתי שלו. כאב הוא תוצאה של קונפליקט. הוא מתרחש כאשר שני כיוונים נוגדים קיימים באישיות. הכיוון של כוח היצירה האוניברסלי הוא כלפי האור, החיים, צמיחה, התגלות, אישור, יופי, אהבה, הכלה, אחדות, הנאה נשגבת. כאשר נעשית פעולה נגדית על ידי הכיוון האחר, נוצרת הפרעה. זו אינה ההפרעה עצמה שיוצרת את הכאב, אלא חוסר האיזון והסוג המיוחד של מתח שנוצר על ידי הכיוון הנוגד. זה מה שיוצר את הסבל. חשוב להבין זאת ידדי, על מנת לעקוב אחר המשך הרצאה זו. העקרון שאני מסביר פה תקף בכל המישורים. ניתן לוודא זאת במישור הפיזי. המערכת הפיזית, כמו כל המערכות או המישורים האחרים, גם היא שואפת לשלמות ובריאות. כאשר כוח מפריע מושך לכיוון ההפוך, המשיכה לשני הכיוונים יוצרת את הכאב. ניתן לאמר שזה מה שבפועל גורם לכאב היות וכאשר מוותרים על המאבק והפרט מוותר לכאב, הכאב נעצר. רבים אישרו את האמת של עקרון זה. ברגע שהמאבק בין השפעות נוגדות ננטש, והקיום של הכיוון השלילי מתקבל, הכאב פוסק. כאשר נאבקים בהפרעה באופן לא אפקטיבי, והאישיות רוצה בריאות, זה שולל את העובדה שהיא רוצה גם אי בריאות. היות ומתעלמים ומדחיקים את החתירה לאי בריאות, המאבק לכיוון של בריאות נהיה מתוח יותר. זה מקור הכאב. אם האישיות היתה מודעת לכך שהיא חפצה אי בריאות כפי שהיא חפצה בבריאות, המאבק היה פוסק מיד, היות והבקשה המקורית אינה יכולה להמשיך. רק האחרונה יכולה. חוסר המודעות הוא זה שיוצר פער בין גורם ותוצאה. הגורם היא המאוי השלילי. התוצאה היא ההפרעה במערכת. שני הכוחות המנוגדים ממשיכים לפעול ואז נוצר הכאב. כאשר תהליך זה מובן במלואו, ומקבלים תוצאות זמניות, אך שאין להמנע מהן, של המאוי השלילי, האדם יכול לשחרר את עצמו לתוך הכאב שקיים עכשיו, והכאב יפסק. זו לא בהכרח דרך הרסנית של אימוץ הכאב. זה לא יסוד של מזוכיזם או של הענשה עצמית, שלכשעצמו מעניק מחסה ומנצח מאוי שלילי. זו קבלה מלאה של מה שקיים – עם זה, הכאב פוסק. זה העקרון, למשל, של לידה ללא כאב. זה העקרון של ללא מאבק. זה העקרון שישו הסביר באומרו "אל תתנגד לרשע". כאשר המאבק הינו אכזר מידי בכל המישורים, המוות מתמקם. מוות יכול להיות גם תוצאה של ויתור על המאבק. זה כמובן תקף במישור הפיזי. כאב פיזי נפסק כאשר המתח נפסק – וזה קורה במוות. במישור השכלי והרגשי, קורה דבר דומה. כאשר יש קבלה והבנה מלאה של המאבק כביטוי זמני, כתולדה, לא סופית, ויחד עם זאת, מודעות לצדק שבתוצאות אלו, הכאב השכלי או הרגשי פוסק. זה לא קורה כאשר רוצים את השלילי, היות וכפי שראינו, הרצון השלילי הוא שיוצר את הכיוון החדש, המנוגד לכיוון המקורי, החיובי. זה גם לא קורה על ידי ויתור על העקרון החיובי, אלא על ידי הבנת העכשיו. אז כאב שכלי ורגשי פוסקים, כפי שכאב פיזי פוסק כאשר נוטשים את המשיכה לכיוון הנגדי. כל זה ניתן לאימות ואומת בכל רחבי העולם. כולכם בנתיב של הגשמה עצמית חוויתם זאת לפחות באופן אקראי.

במישור הרוחני ידידי זה שונה. המישור הרוחני הוא הגורם, בעוד שכל שאר המישורים או עולמות התודעה הם תוצאה. המישור הרוחני הוא המקור של הכיוון החיובי. הוא אינו מכיל ואינו יכול להכיל כיוון שלילי. הכיוון השלילי יוצר ונוצר על ידי עמדות שונות שאינן עולות בקנה אחד עם המקור של החיים. המישור הרוחני הוא האחדות עצמה, לכן אין הגיון ולא ניתן להעלות על הדעת ששם יהיה קונפליקט, כיוונים מנוגדים, וכתוצאה מכך כאב.

אנשים שמשוחררים מקונפליקט וכאב הם באחדות. הם יכולים להיות באחדות מלאה רק כאשר הם עוקבים אחר הקו הלא שבור של הכיוון החיובי של כוחות החיים שלהם. אם היה אפשרי לאדם כלשהוא, להתאוות באופן מלא לשלילי, הכאב היה פוסק גם במקרה זה. אבל זה אינו אפשרי, היות והאני האמיתי מתאים את עצמו לאמת שבעולם של יצירתיות (קונסטרוקטיביות) מוחלטת. זו המציאות הסופית, ולכן זה אבסורד אפילו לדמיין שמישהו יכול להיות באחדות ביחס למטרה שלילית כלשהיא. אופיים העמוק של החיים ומהותם לעולם אינו יכול במגמה שלילית. מגמה שלילית אינה יכולה להיות אלא עיוות. היות ומתחת לעיוות ממשיך להתקיים האמיתי/הממשי, הוא (האמיתי) מקדם את השפעותיו, תוך התעלמות משכבות העיוות וכוחה של המגמה השלילית הקיימת באופן רגעי. היות ובני האדם והחיים הם אחד, איש אינו יכול להיות שלילי לחלוטין.

כאשר יש מדה של שלילה במרקם של מישהוא, מתח וקונפליקט יילוו לכך וגם הכאב יופיע. הכיוון השלילי מנוגד לחיים. אי אפשר לרצות אי-חיים באופן מלא, אי-חיים אינם יכולים להיראות חופשיים מקונפליקטים, היות ואין בכך כל הגיון. חשוב להבין, ידידי, שהשלילי יכול להחשק רק על ידי חלק אחד של האישיות, לעולם לא על ידי כולה. תמיד יהיה חלק של הנפש שבפראות מתנגד לתשוקה השלילית, וזה מקור הכאב. במישורים הפיזי, שכלי ורגשי אפשרי באופן זמני לקבל את השלילי כשלב מעבר, בהבנה שזו השפעה של גורם רשלני והפרעה זמנית. מתוך הבנה זו וקבלתה, האדם מפסיק להיאבק. האדם מקבל את השלילי כלא סופי ועם יחס אוביקטיבי ולא מתמכר.

במישור הרוחני שכולל את המהות הטוטלית, החיים הטוטליים, המקור של הכל, זה אינו אפשרי. המהות הטוטלית אינו יכול לרצות לגמרי את השלילי. כאב וסבל הינם תמיד תוצאה של משיכת האישיות על ידי שתי נטיות: הכיוונים של חיים ואי-חיים. ניתן לקרוא להם גם כיוון האהבה לעומת כיוון השנאה, בידוד ופחד, או, הכיוון החיובי והשלילי. השכבות החיצוניות של האישיות צריכות לסבול כל עוד לא הושגה אחדות. אחדות קיימת באופן בלבדי במציאות המלאה של העקרון הקוסמי היצירתי. זה חשוב באופן יוצא דופן, ידידי, להבין מה שאני אומר כאן, היות והבנה זו צריכה לפתוח דלתות חדשות. למספר ידידים שלי חצו סף מרכזי בנתיב שלהם באמצעות התגלית והמודעות שלהם למקום בו הם עצמם חושקים בשלילי. עכשיו זה שלב חדש חשוב באופן יוצא דופן. עבור כל אדם יש הבדל מהותי בין להיות מודע או לא להיות מודע לתשוקות השליליות שלו. יש כמובן דרגות שונות של מודעות. יש אפשרות להיות מודע להן ולהרף עין ובאופן מקרי. יש אפשרות לזכות בתובנה אחת חשובה לקיומן אבל לדלל את המודעות הזאת. ככל שקיימת המודעות לתשוקה המכוונת לשלילי, האדם יכול להיות בשליטה רבה יותר על עצמו, חיי, וירגיש פחות קורבני, חסר ישע, וחלש.

כאשר אדם אינו מודע לתשוקה המכוונת לשלילי, הסבל אמור להיות גדול פי אינסוף מכל סבל או כאב הנובע אצל אדם שמודע לכך שהוא רוצה את השלילי. העדר מודעות מסוג זה גורם בהכרח

לאקלים נפשי שבו הפרט מרגיש שנבחר כקרבן. הרגשת חוסר אונים היא בלתי נמנעת כאשר אדם חסר מודעות לכך שהתוצאה נוצרה במו ידיו.

הפרדה בין סבה ותוצאה בתודעתו של אדם, גורמת בלבול, ספק, וחוסר תקוה. ברגע שמודעות לתשוקה שלילית הושגה באמצעות המאבק הזהיר של עבודה זו (הנתיב), אתם יודעים לפחות, ידידי, מה יוצר את הקשיים החיצוניים שלכם ואת המצבים הלא רצויים לכם. כל עוד אינכם מבינים מה יוצר את התשוקות השליליות, אינכם מסוגלים לוותר עליהן. יחד עם זאת עצם הידיעה שאתם אלו שיצרתם את הגילויים הלא רצויים הללו בחייכם, תהפוך אתכם לאנשים חופשיים יותר. אלו מכם שעשו את החדירה ההתחלתית למודעות לתשוקות שליליות, צריכים להיות זהירים, להרחיב מודעות זו ולקשו בין התשוקות השליליות לבין ההיבטים הלא רצויים של חייהם.

אין להתעלם מצעד חיוני זה. אפשר להיות מודע, לפחות במדה מסויימת, לתשוקה שלילית ויחד עם זאת להתעלם מכך שתשוקה שלילית זו היא הגורם המיידית למספר היבטים בחייכם בהם אתם נאבקים במאמץ רב. וזה בדיוק הכאב שלכם. אתם נאבקים נגד משהו שאתם עצמכם גרמתם וממשיכים ליצור, בעוד שבאותו זמן, תמיד קימת המשיכה לעבר האור, לעבר השלמות, האהבה, הכלה ויצירתיות, יופי והתגלות. ההכחשה שלכם של הכיוון לשלמות והשכחה של הכחשה זו – אינכם יודעים שאתם רוצים שני דברים סותרים בעת ובעונה אחת – מבלבלת אתכם וגורמת לכם לכאב. קל להבין מה נדרש מאדם על מנת להגיע למודעות זו. אלו מכם שהעיפו הצצה ראשונה לעבר התשוקות השליליות שלהם, זכו בכוח ובתקוה חדשה. בכל עת שמודעות זו חיה, אתם רואים, תחילה כעקרון וכאפשרות, איך חייכם יכולים להיות ללא תשוקות שליליות, למרות שאינכם יודעים עדין למה ואיך אתם מתעקשים על התשוקות השליליות ולמה אתם מטפחים אותם מלכתחילה. עצם הידיעה שיש לכם אותן (תשוקות שליליות) והבנת השפעתן על התוצאות הבלתי רצויות, מן הסתם מעניקה לכם תקוה והשקפה חדשה.

מן הראוי שהידידים שעדין אין להם מודעות זו, יעשו כמיטב יכולתם על מנת לאתר את התשוקות השליליות שלהם. על פני השטח, מרבית האנשים אינם יכולים לדמיין איך הם מטפחים תשוקות הרסניות, כולל כמה מידידי שנמצאים בנתיב זמן רב, ואינם יכולים עדיין לחוש בכיוון השלילי שלהם. עשו מדיטציה ורצו באמת למצוא מה קיים בתוכם.

זה קשה יותר כאשר אדם מכחיש היבטים אלו של החיים שמשאירים משהו כמושא החשק, ואינו רוצה להתעמת עם התחושה שחסר דבר מה, שיש סבל משהו. סוג זה של הכחשה של מה שאתם באמת מרגישים וחסרים גורם לכך שאי אפשר אי פעם להביא הגשמה מלאה לחייכם. הכחשה זו קיימת אצל חלק מידידי שהולכים בדרך הנתיב כבר תקופה. אז שאלו את עצמכם:

” האם יש לי, האם אני חווה, מתוך הפוטנציאל שלי, כל דבר במירבו ?

מה מפריע לי יותר ממה שאני מוכן להודות?”

זו תהיה השאלה הראשונה. שאלה רלבנטית לגבי אלו שיש להם נטיה לברוח מחוסר ההגשמה שלהם, להכחיש אותה, להסוות אותה ולסלף את המצב שלהם.

ויש כמובן את אותם אנשים שהנם מודעים בלתיטות לסבל שלהם ומה הם מחמיצים, אבל אינם מחוברים בתוך עצמם לאותו מנגנון שמשתוקק לתוצאה השלילית.

העבודה בנתיב זה ממשיכה עם מודעות לתשוקות שליליות בכוונה, או ההימעות מתוצאות חיוביות, שמסתכמת בתוצאה זהה.

זו אבן דרך חיונית בדרככם להתפתחות. היא יוצרת את ההבדל בין הרגשת חוסר ישע כשל מוץ ברוח, של משחק קטן שנשכח בעולם הרחב, לבין הרגשה של אוטונומיה ושליטה על חייכם. עקרון המעגלים והמחזורים, שפירים או ממאירים, הוא תמיד עקרון של התמדה עצמית. אוטונומיה היא התמדה עצמית חיובית, היוצאת לפעולה על ידי מודעות למציאות. שוב, ניתן לוודא זאת בנתיב שלכם.

כאשר אתם מגיעים לדרגה מסויימת של תובנה בנפשכם, אתם רואים איך להתייחסות חיובית או שלילית יש יכולת התמדה עצמית. קחו לדוגמה כל התייחסות בריאה וחיובית. כאשר אתם חברותיים, יצירתיים, פתוחים, מכילים, הכל מתרחש בקלות. אינכם צריכים לעבוד קשה למען קיומם. הם מתמידים את עצמם. אתם אינכם צריכים לבזבז אנרגיה על מדיטציה מכוונת כלשהיא. כך מעצמם, המחשבות, העמדות, והרגשות החיוביים שלכם, יוצרים עוד מחשבות, עמדות ורגשות חיוביות. אלו בתורם יוצרים הגשמה, יצרניות, שלום ודינמיות. העקרון זהה במצבים שליליים. כוחות ההתמדה העצמית, ברגע זה, יכולים להשתנות רק על ידי תהליך מכוון כזה שמפעיל משהו חדש. תהליך זה של הנתיב משלים רק זאת. זה חשוב עבורכם להבין ולדמיין שהעולם של מודעות פועל בדיוק בהתאם לכיוונים בהם דנו. במלים אחרות, לפשט קמעא לצורך הדיון, יש עקרון וכיוון חיובי. זו עולם המציאות עולם שבו יש התמדה עצמית בלתי מוגבלת, בכל היבט שהמודעות מודעת לקיום של שלמות ושפע בלתי נדלה.

באופן מקרי ברצוני להעיר כאן שהעקרון של התמדה עצמית שהסברתי במישור הרוחני קיים באופן זהה במישור המדעי. ניתן למצוא אותו בכימיה, בפיזיקה, למעשה בכל תחום של המדע. קשה היה לקבל עקרון זה אם זו היתה תופעה שאינה קיימת בממלכות החומרים האנושית. המישור של האישיות שרוצה בשלילי ומקדם את הכיוון השלילי יוצר עולם חדש, או מישור נפשי, שמכסה את המישור הנפשי החיובי המקורי. דימויים וצורות, התוצר של התייחסות, מחשבות ורגשות, בוראים עולם זה. יש ווריאציות, דרגות, ואפשרויות רבות, בהתאם לכוחה של התשוקה השלילית, המודעות לשני הכיוונים של תשוקות, החיובי והשלילי, והאיזון ביניהם. יתכן ותזכו ברמז לכך על ידי שתשוו את שינוי במודעות שחל בכם, עם ההכחשה הלא מודעת, הקודמת, של חוויה חיובית, או, אפילו השאיפה הישירה שלכם לשלילי. אתם תראו שהבדל זה יוצר ספירה אחרת של תודעה, עולם אחר, עם הטעם והאווירה הנבדלים שלו. העולם הפיזי והחומרי שאתם חיים בתוכו מבטא את החיובי והשלילי ומציג שילוב של השניים. כל אלו קיימים בתוכם ומחוץ לכם. בהעדר מרחב וזמן. עליכם להגיע לעולמות האלו שבנפשכם על ידי שתהיו ערים לקיומם באופן חריף. הם תוצר של יכולת הביטוי העצמי שלכם, של עולמות התודעה השונים שלכם. עליכם לעבור דרכם, שכבה אחר שכבה, בתוך עצמכם. היכן שאתם חופשיים באופן יחסי מתשוקות שליליות, יהיה פשוט וקל לתפוש, להרגיש, לחוות את עולם האמת, היכן שהטוב קיים ומתמיד מעצמו. על כן אין צורך במאבק, לספק, לפחד או לחסר. בתחומים אלו תמצאו שבאופן חסר פחד פותחים את לבכם לחוויה חיובית, דינמית, שנעה לנצח כלפי גלוי נוסף, אושר והכלה גדולה יותר.

אינכם עוצרים תנועה זו עם המוח מלא הפחד שלכם, בודקים ומביאים לקיפאון. עולמות אלו הנם שם. הם לא רק קיימים עמוק בנפשכם היכן שאתם יכולים לחוש את החיים הנצחיים של הקיום, אלא הם באים לידי ביטוי בחיים החיצוניים שלכם. להיות ער לכך זה גם כן מועיל, כך שתוכלו להשוות אותם כראוי.

ואז כמובן קיימת תמיד הבעיה המרכזית, האזור בנפשכם של פחד מהחיוב ושלילת החיוב, קיים. כתוצאה מכך, קיפוח וסבל מתגלים בחיים החיצוניים שלכם. עליכם לחוות באופן מלא עולם זה בתודעתכם כך שתוכלו להתעלות מעליו על ידי שתחוללו התמרה בעצמכם. עליכם לחיות דרכו לא על ידי הכחשה או מאבק על מנת להתרחק ממנו, אלא על ידי ראייתו וקבלתו, ללמוד להבין את טבעו. זו המשמעות של לעבור דרכו. כאשר יש לו אשור וברור שזו מציאות זמנית, רק אז ניתן להגיע לעולם שתחתיו, של התמדה עצמית של טוב, כשאינכם צריכים להגיע, לתפוס ולרצות, אבל אתם יודעים שהוא כבר שלכם, עוד לפני שהשגתם אותו. בכל פעם שאתם נפרדים מאחרים, מאחיכם, אתם בעולם שלילי, בהתמדה עצמית של שלילה שאתם מפיצים על ידי המשאלות ההרסניות שלכם. אתם סובלים היות ואתם מכחישים ומתעלמים מהמשמעות המלאה של המאבק המתפתח כך. המאבק משתנה מאדם לאדם, ועבור אדם נתון, משלב לשלב ולעתים גם משעה לשעה. היות ובזמנים שונים צצים כיוונים שונים. הם מתחלפים בשליטה בכל רגע נתון. ברגע אחד כיוון אחד שבולט יותר על פני השטח והשני שיותר מוסתר. בזמנים אחרים הם מתחלפים. תמיד יש בכך מאבק שאינו פוסק שבו צד אחד שואף לשלמות ואחדות עם אחיך בדרכים שונות, שאיפה לאהבה והבנה, התחשבות, נתינה וקבלה. אבל תמיד קיים הצד האחר ששולל ומכחיש את הכיוון החיובי, שפוחד ממנו ומתנגד לו. לכן, קיים כאב מסויים, וככל שההכחשה גדולה יותר, הכאב גדול יותר. אל תשכחו שזה בלתי אפשרי לרצות בבידוד מושלם, נסיגה ופירוד. אם זה היה אפשרי לרצות זאת באופן מלא ולהשלים עם התוצאות, לא היה כאב. אבל אין זה אפשרי לרצות זאת באופן מלא אי פעם. אדם יכול רק לרצות זאת במדה רבה. ככל שהשיעור גדול יותר, המשיכה חזקה יותר לכיוון הנגדי לבריאות ואחדות, הכאב חזק יותר. הכאב מחמיר על ידי המאבק שמתמקם עם האדם האחר. כי אל תשכחו ידידי שזה כואב דיו שאתם רוצים ולא רוצים, לחילופין, להתייחס ולאהוב מצד אחד ולשנוא לדחות ללסגת מצד שני. זה הופך באופן אינסופי יותר מסובך כאשר קונפליקט זה מוכפל על ידי אדם שני, שלתוך הפרמטרים שלו אתם נכנסים ואשר מנהל קרב דומה בתוכו. הן הכיוון החיובי והן השלילי צמודים לעקרון ההנאה. היצמדות זו מקשה לוותר על הכיוון השלילי ולהשתנות. העקרון של הנאה, המכוונת לחיוב או לשלילה, קורע אתכם מבפנים. זה גורם סבל עליכם כשלעצמו, אבל אינו קיים בכך לבד. הוא קיים גם באלו אתם מעורבים בקונפליקט זה, ואודותם אינכם יכולים להחליט האם לאהוב אותם או לדחות אותם. אם הם היו באיזון מושלם, וחופשיים מפיצול פנימי זה, הם לבטח לא היו מושפעים מהמאבק שלכם. ההרמוניה שלהם עם הכוחות האוניברסליים והרמה הגבוהה של מודעות היתה מגינה עליהם בפני שליליות והמתח התוצאתי שנוצר בגלל הפער בין החיובי לשלילי. אם, לצורך הדיון, אפשר היה שאדם מפותח כזה היה נכנס ליחסים עם אדם רגיל, שמתייסר על ידי מאבק זה, האחרון היה נשאר בכאב בגלל הפיצול שלו עצמו. זה עוד יותר מסובך כאשר האדם האחר במצב דומה. אז המאבק אינו כפול, אלא חזקה רביעית. דמיינו את האפשרויות המתמטיות שעולות ממצב כזה, וכל התוצאות הפסיכולוגיות שלהם של חוסר הבנה, שיפוט לא נכון, פגיעה, שבתורו יוצרת שליליות נוספת.

הבה נדמיין שני אנשים א ו – ב. א באופן רגעי מבטא את הכיוון החיובי לאחדות. ב מפחד מכך ולכן נסוג ודוחה את א. כתוצאה מכך א משתכנע שתנועת הנשמה הבריאה לכיוון אחדות היתה מסוכנת ומכאיבה ולכן חוזר לשלילה ולהכחשה. היות וזה מכאיב מאוד, עקרון ההנאה השלילי מתחבר לכך, והופך את הכאב ליותר נסבל. א בשלב זה יתהולל במצב השלילי. בינתיים הכאב שבבדידות של ב הופך לבלתי נסבל. ו-ב מסתכן בעוד א בחר שחור. עכשיו זה נמשך הלאה והלאה,

לעתים בניגודים מטומטמים, לעתים יש מפגש בן חלוף. הכיוון החיובי של א פוגש את הכיוון השלילי של ב. לפעמים, להיפך. לעתים שני הזרמים השליליים בחוץ, שניהם נסוגים או מעוררים התנגדות אחד כלפי השני. לעתים שניהם מסתכנים באופן זמני לזרם החיובי, אבל היות ועקרון ההנאה השלילית עדין קיים בהם, העמדה החיובית היא זמנית, בלתי בטוחה, מפוזרת, מפוצלת, הגנתית ומודאגת, שרגשות שליליים אלו אודות הכיוון החיובי מניבים תוצאות שליליות במוקדם או במאוחר. אלו מיוחסים אז ליוזמה החיובית במקום להיות מיוחסים לרגשות הבעייתיים ביחס ליוזמה החיובית. זה בלתי נמנע שהכיוון השלילי ישלט שנית לאחר תקופה של חיוביות הדדית, עד שהשלילי ההרסני והצד המכחיש מובן באופן מלא ומורחק. הכיוון שלילי, המכחיש וההרסני לא יהיה אכזרי למעורר קושי להתגבר עליו אם עקרון ההנאה לא היה מחובר אליו. אז אתם מגיעים לעמדה של לא לרצות להיפרד מהעונג הלא יציב שאתם מפיקים מההתענגות על עמדות ורגשות שליליים. זה יכול להתפתח באופן מתוחכם, בערמוניות, וללא כוונה כאשר אדם מתחיל עם הכיוון הבריא והיצירתי.

בואו נתבונן בדוגמא הבאה, שיכולה להיות רבת תועלת לכולכם. הניחו שבדרככם לכיוון מימוש עצמי, אתם זוכים בכוח ובטחון עצמי. היכן שחשתם חוסר בטחון ואשמה כאשר חוויתם חיכוך עם אנשים אחרים, עכשיו אתם חווים שלוה פנימית חדשה, בטחון בעצמכם, וכוח ויכולת עמידות שמעולם לא ידעתם שקיימת. בדרך הישנה, יתכן והייתם מגיבים בכניעות כדי לשכך את האשמה שלכם או באגרסיביות עוינת כדי לשכך את הבוז העצמי בגין אי הודאות שלכם. מה שלא עשיתם, בכל מקרה הגבתם עם השליליות שבכם וספק עצמי, הייתם מחוברים לעקרון ההנאה המכוונת באופן שלילית. נהייתם מצער. עכשיו התפתחתם. חוויתם את עצמכם בדרך חדשה. במקום לבחור בספק העצמי המנדנד, זכיתם בתובנה באשר לסבה למה האחר מתנהג בצורה מסויימת. בשלב זה הבנה אובייקטיבית זו משחררת אתכם, מחזקת אתכם, נותנת לכם יותר ידע אובייקטיבי לתוך עצמכם ולתוך האדם האחר. במלים אחרות, עקרון ההתמדה העצמית של תובנה והבנה יצא לדרך. אבל אז, ההנאה השלילית שעדין קיימת, היות ולא הודיתם בה באופן מלא, והיא מתחברת להבנה שלכם אודות השליליות שבאדם האחר. אתם מתחילים לשכנע את עצמכם להתעכב יותר ויותר בפגמים ובעיוורון של האחר, ואתם מתחילים לא בכוונה ליהנות מכך. אינכם מבחינים באופן מיידי בין שני סוגי ההנאה. הראשונה מגיעה כאשר אתם רואים באופן מנותק מה שקיים באחר, וזה משחרר אתכם, השניה מופיעה כאשר אתם מתמכרים להנאה שבאי ההגינות של האחר, וזה מעורר אתכם. אתם מגדילים את מה שתחילה הבחנתם באחר, עד שהעקרון הוטיק של הנאה שלילית מופיע מחדש במסוה חדש. כאן אתם מאבדים את ההרמוניה והחופש שלכם, היות ואתם מתמכרים שנית לעקרון ההנאה השלילית. זו דוגמא איך בערמוניות זה יכול לקרות כאשר השורשים הישנים עדין קיימים מבלי שיתבוננו בהם.

כאן ידידי המשך הנתיב הופך ברור ומוגדר באופן יותר מדויק. יש לכם את האמצעים המידיים לשחרר ולגלות מה שהסברתי פה. כאן מתחילות השאלות אותן לא תרגמתי.